यथाऽफलाः षण्ढतिला यथाचर्म्ममया मृगाः। तथैव पाण्डवाः सर्व्वे यथा काकयवा इति।

किं पाण्डवांस्त्वं पतितानुपास्यसेमाघः श्रमःषण्ढतिलानुपास्य। एवंनृशंसः परुषाणि पार्थानश्रावयद्धृतराष्ट्रस्य पुत्रः।

तद्वै श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षी निर्भत्स्योच्चैः सन्निगृह्यैव रोषात्। उवाच चैनं सहसैवोपगम्य सिंहो यथा हैमवतः शृगालं।

॥ भीमसेन उवाच। क्रूर पापजनैर्जुष्टमकृतार्थं प्रभाषसे। गान्धारविद्यया हि त्वं राजमध्ये विकत्थसे।

यथा तुदसि मर्म्माणि वाक्छरैरिह नो भृशं। तथा स्मारयिता तेऽहं छन्नन्मर्म्माणि संयुगे। २५३०

ये च त्वामनुवर्त्तन्ते क्रोधलोभवशानुगाः। गोप्तारः सानुबन्धांस्तान्नेताऽस्मि यमसादनं।

॥ वैशम्पायन उवाच॥ एवं ब्रुवाणमजिनैर्व्विवासितं दुःशासनस्तं परि नृत्यति स्म। मध्ये कुरूणां धर्म्मनिबन्धमार्गं गौर्गौरिति स्माह्वयन्मुक्तलज्जः।

॥ भीमसेन उवाच॥ नृशंस परुषं वक्तुं शक्यं दुःशासन त्वया। निकृत्या हि धनं लब्ध्वा को विकत्थितुमर्हति।

मास्म वै सुकृतान् लोकान् गच्छेत् पार्थो वृकोदरः। यदि वक्षो हि ते भित्त्वा न पिबेच्छोणितं रणे।

धार्त्तराष्ट्रावणे हत्वा मिषतां सर्व्वधन्विनां। शमं गन्ताऽस्मि न चिरात् सत्यमेतद्ब्रवीमि ते। २५३५

॥ वैशम्पायन उवाच॥ तस्य राजा सिंहगतेः सखेलं दुर्य्योधनो भीमसेनस्य हर्षात्। गतिं स्वगत्याऽनुचकार मन्दो निर्गच्छतां पाण्डवानां सभायाः।

नैतावता कृतमित्यब्रवीत्तं वृकोदरः सन्निवृत्तार्द्धकायः। शीघ्रं हि त्वां निहतं सानुबन्धं संस्मार्य्याहं प्रतिवक्ष्यामि मूढ।

एवं समीक्ष्यात्मनि चावमानं नियम्य मन्युं बलवान् स मानी। राजानुगः संसदि कौरवाणां विनिष्क्रामन् वाक्यमुवाच भीमः।

॥ भीम उवाच। अहं दुर्य्योधनं हन्ता कर्णं हन्ता धनञ्जयः। शकुनिञ्चाक्षकितवं सहदेवो हनिष्यति।

इदञ्च भूयो वक्ष्यामि सभामध्ये वृहद्वचः। सत्यं देवाः करिष्यन्ति यन्नो युद्धं भविष्यति। २५४०

सुयोधनमिमं पापं हन्ताऽस्मि गदया युधि। शिरः पादेन चास्याहमधिष्ठास्यामि भूतले।

वाक्यशूरस्य चैवास्य परुषस्य दुरात्मनः। दुःशासनस्य रुधिरं पाताऽस्मि मृगराडिव।

॥ अर्जुन उवाच॥ नैवं वाचा व्यवसितं भीम विज्ञायते सतां। इतश्चतुर्द्दशे वर्षे द्रष्टारो यद्भविष्यति।

॥ भीमसेन उवाच॥ दुर्य्योधनस्य कर्णस्य शकुनेश्च दुरात्मनः। दुःशासनचतुर्थानां भूमिः पास्यति शोणितं।

॥ अर्जुन उवाच॥ असूयितारं द्वेष्टारं प्रवक्तारं विकत्थनं। भीमसेन नियोगात्ते हन्ताऽहं कर्णमाहवे। २५४५

अर्ज्जुनः प्रतिजानीते भीमस्य प्रियकाम्यया। कर्णं कर्णानुगांश्चैव रणे हन्ताऽस्मि पत्रिभिः।

ये चान्ये प्रतियोत्स्यन्ति बुद्धिमोहेन मां नृपाः। तांश्च सर्व्वानहं बाणैर्नेताऽस्मि यमसादनं।

चलेद्धि हिमवान् स्थानान्निष्प्रभः स्याद्दिवाकरः। शैत्यं सोमात् प्रणश्येत मत्सत्यं विचलेद्यदि।

न प्रदास्यति चेद्राज्यमितो वर्षे चतुर्द्दशे। दुर्य्योधनोऽभिसत्कृत्य सत्यमेतद्भविष्यति।

॥ वैशम्पायन उवाच॥ इत्युक्तवति पार्थे तु श्रीमान्माद्रवतीसुतः। प्रगृह्य विपुलं बाहुं सहदेवः प्रतापवान्। २५५०

सौबलस्य वधं प्रेप्सुरिदं वचनमब्रवीत्। क्रोधसंरक्तनयनो निश्वसन्निव पन्नगः।

॥ सहदेव उवाच॥ अक्षान् यान्मन्यसे मूढ गान्धाराणां यशोहर। नैतेऽक्षा निशिता बाणास्त्वयैते समरे हताः।